

STRATÉGIAI FONTOSSÁGOT SZERETTEINKNEK...
FERENC PÁPA GONDOLATAIVAL

„Nagyszerű munkám van, igazán szeretem azt, amit csinálok.” „Szívesen dolgozom a szakmában, élvezem minden egyes pillanatát.” Amikor ilyen és ehhez hasonló mondatokat hallunk, biztos gondolhatjuk, megtalálta hivatását az, aki mondja. A pozitív pszichológia meghatározása a flow-élményről találóan fogalmaz, illik is ide: megszűnik tér és idő, a személyt annyira magával ragadja az adott tevékenység vagy munkafolyamat, hogy teljesen belefeledkezik abba. Jó így dolgozni!

A munka tiszteletet érdemel, a személy tehetségét kibontakoztathatja általa, nem melleleg a tisztas életfeltételek forrása. A munka és az ember méltósága szorosan összekapcsolódik. Mégis, válhat-e mindez veszélyessé, rombolóvá?

Két szempontot érdemes itt meggondolni: egy nyilvánvalót és egy kevésbé nyilvánvalót. Kezdjük a nyilvánvalóval! A munka van az emberért, és nem az ember a munkáért. Végigkíséri életünket, de nem uralkodhat kizárólagosan felette, még akkor sem, ha sikerélményt, megélhetést, biztonságot ad, flow-élmény ide vagy oda. Túlhajsoltan, túlfeszítetten, éjjel-nappal nyüzsögve mi marad belőlünk, amikor végre hazaérünk? Mit kap belőlünk a családjunk?

A vasárnap „munka”-szüneti nap, ünnep. A pihenés ideje, az Úr ideje, a lelkünk ideje, a szeretteink ideje. Megvéd minket attól, hogy bálványozzuk vagy belehajszoljuk magunkat az amúgy kedvelt és hasznos pénzkereseti tevékenységeinkbe. Néha megfordul a fejünkben, hogy legalább egy kicsit használjuk ki a vasárnapot, ne teljen el tétlenül. Tétlenül... De minek? Stratégiai horizonton a vasárnap a szeretteinkkel „jövödelmezőbb befektetés”...

A kevésbé nyilvánvaló: kereszténységünk egyik alapja a szolidaritás. Szeresd felebarátodat, mint önmagadat! Egyénileg, közösségekben, vállalkozói szinten folyamatos kereséssel és hajlandósággal, majd sokféle önkéntes hozzájárulásunkkal szolgálhatjuk a szükségét szenvedőket. Magunkból adunk, a vállalkozásunk erőforrásaiból, lehetőségeiből adunk – nemes cselekedetek. Ezzel együtt azonban ne tévesszük szem elől azt sem, hogy mi marad! Legjobb éniünket rendszeresen a szolidáris tevékenységeknek ajándékozzuk? Kilopjuk erőnket a családjunkból, vállalkozásunkból? Szeretteinknek, régi, hűséges vevőinknek, üzleti partnereinknek csak a kimerült, elfáradt valónk jut?

Papp Miklós görög katolikus pap és tanár úr szavai segíthetnek eligazodni, hol van az egyensúly: Igen, Jézus elvárja, amiről beszéltünk, hogy segítenünk kell, de nekünk azt kell észrevennünk, akivel a mi élethelyzetünkben találkozunk.

A halálos ágyán egyébként meg még soha senki nem bánta meg azt, hogy a családjával túl sok időt töltött volna...

KÉRME-KETEG együttműködés keretében:

Sominé Nagy Ditta

Keteg Műhely– Keresztény Társadalmi Elvek a Gazdaságban

<http://www.keteg.hu/>

forrás:

- <http://magyarkurir.hu/hirek/ferenc-papa-csalad-strategiailag-fontos-penz-uralma-aloli-felszabadulashoz>

- *Az üzleti vezető hivatása – gondolatok, 17.oldal 2. pont*

-

http://www.vatican.va/roman_curia/pontifical_councils/justpeace/documents/rc_pc_justpeace_doc_20060526_compendio-dott-soc_hu.html 257.-261. pontok „Az emberi munka”